ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ

Η ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΩΝ

ΑΙ ΥΠΑΡΧΟΥΣΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΑΙ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

κάστος, ὁ ὁποῖος ἀπὸ 11% ηὐξήθη εἰς τὸ 14%, ἐξαγορὰ τοῦ ...ταδροχικοῦ βάμβακος, καθορισμὸς τῆς τιμῆς ἐξαγορᾶς τῶν ...ρῶν ἀπὸ τὰ ἐργοστάσια, διανομὴ τῶν τιμῆς τῶν αὐγῶν, ...ῆς γάλακτος, κλπ.).

Ἀπαραίτητος προϋπόθεσις διὰ τὴν ἐπιδότησιν τῶν ἐαρινῶν καλλιεργειῶν, εἶναι αἱ ἀρδευόμεναι ἐκτάσεις. Διὰ τὰς τελευταίας αὐτάς, προβλέπεται ὅτι, μέχρι τοῦ 1970, δηλαδὴ ἐντὸς ...ῆς προσεχοῦς ἑξαετίας, θὰ διπλασιασθοῦν καὶ θὰ φθάσουν τὰ 2.000.000 στρέμματα, ἔναντι 1.000.000 στρεμμάτων ποὺ εἶναι σήμερον.

Διὰ τῶν ρυθμιστικῶν αὐτῶν μέτρων, τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας ἐπιτυγχάνει κατ' ἔτος, σταθερὰν ...ποδοσιν εἰς τὰς καλλιεργείας, ...ὸ συγχρόνως αὐξάνουν σταθερῶς καὶ αἱ ἐπιδοτήσεις πρὸς ...ους γεωργοὺς (εἰς μηχανάς, ...ὰς καὶ κτίσματα).

ΘΕΜΑ ΜΕΤΑΦΟΡΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ

Ἡ πλήρης ὅμως καὶ ἐπιτυχὴς ἐφαρμογὴ τοῦ προγράμματος τῆς ἀναδιαρθρώσεως τῶν καλλιεργειῶν, ἐξαρτᾶται ἀπολύτως ἀπὸ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ἀπαραιτήτων μεταφορικῶν μέσων, ἄνευ τῶν ὁποίων τὸ ὅλον πρόγραμμα παραμένει «εἰς τὰ χαρτιά». Καὶ τοῦτο διότι ἡ ἔλλειψις μεταφορικῶν μέσων, ἐμποδίζει τὴν ταχεῖαν μεταφορὰν τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων ἀπὸ τοὺς τόπους παραγωγῆς εἰς τὰ καταναλωτικὰ κέντρα, καθὼς καὶ τὴν ἐξαγωγὴν αὐτῶν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, μὲ ἀποτέλεσμα, τὰ εὐπαθέστερα ἰδίως ἐξ αὐτῶν, νὰ καταστρέφωνται ἀδιαλείπτως καὶ νὰ ζημιοῦται σημαντικῶς ἡ ἐθνικὴ οἰκονομία. Ἡ ἔλλειψις μεταφορικῶν μέσων συνετέλεσεν, ὥστε πέρυσι, τεράστιαι ποσότητες ροδακίνων νὰ σαπίσουν εἰς τοὺς τόπους τῆς παραγωγῆς, ἐνῶ τὸ ἴδιον πρόβλημα ἀνακύπτει διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν νωπῶν σταφυλῶν ἐκ Κρήτης καὶ ἄλλων νησιωτικῶν περιοχῶν τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ ἐκ Πελοποννήσου ἀκόμη, πρὸς τὰς χώρας τῆς Κεντρικῆς καὶ Βορείου Εὐρώπης. Εὐπαθῆ φυσικὰ, ἐσπεριδοειδῆ καὶ κηπευτικά, τὰ ὁποῖα δύναται εὐχερῶς νὰ ἀπορροφήσῃ ἡ ξένη ἀγορά, παραμένουν καὶ σαπίζουν εἰς τοὺς τόπους παραγωγῆς των. Εἰδικὰ σιδηροδρομικὰ βαγόνια ψυκτικοὺς θαλάμους, φορτηγὰ αὐτοκίνητα — ψυγεῖα καὶ ...ιδία— ψυγεῖα, εἶναι ἀπαραίτητα διὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων καὶ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν κινεῖται ἡ δραστηρίας ἡ νέα κυβέρνησις, κατανοοῦσα ἀπολύτως τὴν ἀνάγκην τῆς ἐλλείψεως αὐτῆς καὶ τὰς ἐπιπτώσεις ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ προγράμματος τῆς ἀναδιαρθρώσεως τῶν καλλιεργειῶν.

ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟ 1964

Κατὰ τὸ 1963, λόγω τῶν ἐπικρατησάντων ἀνωμάλων καιρικῶν συνθηκῶν, ἰδίως κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς σπορᾶς, ἐσημειώθη μεγάλη καθυστέρησις εἰς τὸν τομέα τῆς σιτοκαλλιεργείας, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ καλλιεργηθοῦν ἕνα ἑκατομμύριον στρέμματα ὀλιγώτερα, ἤτοι, ἀπὸ 10.300.000 στρέμματα τοῦ 1962, μόνον 9.300.000, ὅριον τὸ ὁποῖον δὲν προεβλέπετο ἀπὸ τὸ ἐπίσημον Κρατικὸν πρόγραμμα, διότι δὲν ἐξασφαλίζει τὴν σιτάρκειαν τῆς χώρας. Δι' αὐτὸ καὶ παρέστη ἀνάγκη νὰ καλυφθῇ τὸ δημιουργηθὲν κενόν, ἀπὸ πλεόνασμα σίτου συλλεγέντος ἐκ καλλιεργείας 300.000 στρεμμάτων τοῦ 1962. Ἀντιστρόφως, ὅμως, κατὰ τὸ 1963, ἐπεξετάθη αἰσθητῶς ἡ βαμβακοκαλλιέργεια, ἡ ὁποία ἔφτασε τὰ 2.500.000 στρέμματα, ἔναντι 2.050.000 τοῦ 1962.

Λόγω τῶν σαφῶς καλυτέρων συνθηκῶν σπορᾶς, κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ φθινοπώρου 1963 μέχρις ἀνοίξεως 1964, ἡ σιτοκαλλιέργεια ἐπεξετάθη καὶ πάλιν καὶ θὰ φθάσῃ τὰ 11.800.000 στρέμματα ἐφέτος, μὲ ἀποτέλεσμα ἡ παραγωγὴ νὰ προβλέπεται ὀλίγον ἀνωτέρα τῆς κατανα λώσεως. Τοῦτο ὅμως, δὲν δημιουργεῖ σοβαρὰ προβλήματα, διότι καὶ ἕνα πλεόνασμα σίτου ἐκ καλλιεργείας 200.000 στρεμμάτων, ἀποτελεῖ λογικὸν ἀπόθεμα.

Ἡ βαμβακοκαλλιέργεια θὰ σημειώσει, ἐφέτος, ὑποχώρησιν κατὰ 20% περίπου, διότι ἀνεφύησαν τεχνικαὶ δυσκολίαι εἰς τὴν συλλογὴν τοῦ βάμβακος. Ὅλαι αἱ ἄλλαι ἐαριναὶ καλλιέργειαι (κηπευτικά, μηδική, τεῦτλα, ἀραβόσιτος, δενδρικομικαὶ καὶ ἀμπελουργικαὶ καλλιέργειαι) θὰ ἔχουν καλυτέραν ἀπόδοσιν ἀπὸ πέρυσι. Ἐπίσης, λόγω τῆς προόδου τῆς κτηνοτροφίας, ἡ ἀνάλογος παραγωγὴ θὰ εἶναι μεγαλυτέρα κατὰ 10% περίπου, ἔναντι τοῦ 1963.

Ἰδοὺ καὶ μερικαὶ ἄλλαι προβλέψεις τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας, διὰ τὸ 1964 (ἐντὸς παρενθέσεως ἡ παραγωγὴ τοῦ 1963):

ΕΙΣ ΣΤΡΕΜΜΑΤΑ

Σῖτος	11.829.000	(9.351.000)
Κριθὴ	1.888.000	1.825.000)
Βρώμη	1.194.000	(1.170.000)

ΕΙΣ ΤΟΝΝΟΥΣ

Βρώσιμα ὄσπρια (χειμ. σπ.)	354.000	(309.000)
Πορτοκάλ.	213.000	(213.000)
Ἔλαιον	210.000	
Μανδαρ.	19.000	(17.000)
Ζαχαρότευτλα (φθιν. σπ.)	231.000	(94.000)

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Μὲ τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν τῆς ἀναδιαρθρώσεως τῶν καλλιεργειῶν καὶ τὴν ἔντασιν τῆς κρατικῆς ἐνισχύσεως, εὑρισκόμεθα εἰς ἕνα ἀρκετὰ καλὸν ρυθμὸν ἐξελίξεως τῆς γεωργίας μας, ἀνεξαρτήτως τῶν παρουσιαζομένων ἐκάστοτε εἰδικῶν καὶ λεπτομερεστέρων προβλημάτων καὶ δυσκολιῶν. Εἰς τὴν προσπάθειαν αὐτήν, ὅμως, πρέπει νὰ ἐξαρθῇ ἰδιαιτέρως ἡ συμβολὴ τῶν γεωργῶν τῆς Ἑλλάδος, οἱ ὁποῖοι ἐπιδεικνύουν ἀντίληψιν τῶν ὑποχρεώσεων των εἰς τὸν τομέα τῆς γεωργικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας, εἰς τὴν ὁποίαν βεβαίως, ἐντάσσεται καὶ τὸ ἰδικόν των ἀτομικὸν συμφέρον.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΕΣ

Πῶς νὰ πλένετε καὶ νὰ σιδερώνετε τὰ πλεκτά σας

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ

ΤΑ ΠΛΕΚΤΑ πουλόβερ, ζακέττες, μπλοῦζες, κοστίζουν ἀρκετὰ καὶ δὲν μποροῦν βέβαια ν' ἀγοράζωνται ἢ νὰ πλέκωνται κάθε τόσο. Ὁ μεγαλύτερος ἐχθρός τους εἶναι τὸ πλύσιμο καὶ τὸ σίδερο ὅταν δὲν γίνονται μὲ τὸν σωστὸ τρόπο. Τὰ πλεκτὰ τότε ξεχειλώνουν ἢ «μπαίνουν», σηκώνουν χνούδι, χάνουν τὸ σχῆμα τους, τὴν ἐλαστικότητα καὶ τὴν ἀπλότητα ποὺ εἶχαν πρὶν τὰ πλύνουν.

Ὁ πρωταρχικὸς κανόνας γιὰ τὸ καλὸ πλύσιμο τῶν πλεκτῶν εἶναι νὰ μὴ χρησιμοποιῆτε οὔτε καυτό, οὔτε κρύο νερό, ἀλλὰ χλιαρό. Μὴ τὰ βάζετε ποτὲ στὸ πλυντήριο. Κάντε μιὰ καλὴ σαπουνάδα, σὲ μιὰ καθαρὴ λεκάνη, χρησιμοποιώντας λευκὸ σαπούνι Μασσαλίας, ποὺ θὰ κόψετε σὲ τρίμματα μ' ἕναμαχαίρι καὶ μιὰ ἀπὸ τὶς σκόνες ποὺ προσφέρονται στὸ ἐμπόριο εἰδικὰ γιὰ τὰ πλεκτά. Βουτῆξτε μέσα τὴ ζακέττα σας ἢ τὴ μπλούζα σας, χωρὶς νὰ τρίψετε τὸ πλεκτό. Πιέστε το μόνο ἐλαφρὰ ἀνάμεσα στὰ χέρια σας, ξαναβουτώντας το στὸ νερό. Ἀλλάξτε τὴ σαπουνάδα δυὸ καὶ τρεῖς φορές, μέχρι ὅτου τὸ νερὸ νὰ βγαίνῃ ἐντελῶς καθαρό. Ξεβγάλτε πάλι μὲ χλιαρὸ νερό, ὅπου θὰ ἔχετε ρίξει λίγη ὑγρὴ ἀμμωνία, (1 κουταλιὰ τῆς σούπας σὲ 3 περίπου κιλὰ νερό). Ἡ ἀμμωνία ἔχει τὴν ἰδιότητα νὰ καθαρίζῃ καὶ νὰ λευκαίνῃ, ἐμποδίζοντας τὰ ἄσπρα πλεκτὰ νὰ κιτρινίζουν μετὰ ἀπὸ μερικὰ πλυσίματα.

Γιὰ νὰ μείνῃ τὸ πλεκτό σας ἁπαλὸ μπορεῖτε νὰ προσθέσετε ὅταν τὸ ξεβγάζετε καὶ μιὰ κουταλιὰ γλυκερίνη. Στὰ σκοῦρα καὶ μαῦρα πλεκτά, μιὰ ἢ δυὸ κουταλιές ξύδι στὸ τελευταῖο ξέβγαλμα, ζωηρεύουν τὸ χρῶμα. Καὶ μιὰ ἄλλη συμβουλή: μὴν ἀφήνετε τὰ πλεκτά σας νὰ μουσκεύουν πολλὴ ὥρα στὸ νερό, γιὰ νὰ καθαρίσουν. Πλύντε τα κι' ἀπλῶστε τα ἀμέσως.

Μὴ στίβετε ποτὲ τὸ πλεκτό. Σφίξτε τὸ ἐλαφρὰ γιὰ νὰ φύγῃ τὸ πολὺ νερὸ καὶ τυλίξετε το ἀνάμεσα σὲ δυὸ χνουδωτὲς πετσέτες. Μόλις βραχοῦν οἱ πετσέτες, πάρτε μιὰ ἄλλη στεγνὴ κι' ἀπλῶστε ἐπάνω τὸ πλεκτό σας. Τοποθετῆστε το σὲ μιὰ ἴσια ἐπιφάνεια τραπέζι, μάρμαρο, σανίδα. Διπλῶστε τὰ μανίκια καὶ τραβῆξτε, ὅτι σᾶς φαίνεται πὼς ἔχει μαζέψει. Ἀφῆστε το νὰ στεγνώσῃ στὴ σκιά, γυρίζοντάς το κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά. Ἂν θὰστεγνώσετε τὸ πλεκτό σας μέσα στὸ σπίτι, προσέχετε νὰ εἶναι μακρυὰ ἀπὸ ἑστίες θερμάνσεως, σόμπες ἢ καλοριφέρ.

Σιδερῶστε τὰ πλεκτά σας πάντα ἀπὸ τὴν ἀνάποδη, μὲ βρεμμένα πανὶ καὶ ζεστὸ σίδερο. Χωρὶς νὰ τὰ ξεχειλώσετε. Ἂν ἡ πλέξη εἶναι χονδρὴ καὶ ἀραιή, μπορεῖτε νὰ τρυπώσετε τὸ πλεκτό σας, γιὰ περισσότερη ἀσφάλεια, πάνω σ' ἕνα βαμβακερὸ ὕφασμα, ποὺ θὰτὸ ἐμποδίση νὰ χάση τὸ σχῆμα του. Τρυπῶστε το προσεκτικὰ τριγύρω καὶ κάντε καὶ μερικὲς λοξὲς βελονιὲς στὸ κέντρο τοῦ μπροστινοῦ, τῆς πλάτης καὶ τῶν μανικιῶν, γιὰ νὰ μὴ φύγῃ τὸ ὕφασμα ἀπὸ τὴ θέση του καὶ σακκουλιάση τὸ πλεκτό. Τὸ ξετρυπώνετε, ἀφοῦ τὸ σιδερώσετε, καὶ τὸ περνᾶτε πάλι ἐλαφρὰ μὲ χλιαρὸ σίδερο ἀπὸ τὴν ἀνάποδη.

Οἱ κανόνες αὐτοὶ γιὰ τὸ καλὸ πλύσιμο καὶ σίδερο ἰσχύουν καὶ γιὰ τὰ βαμβακερὰ πλεκτά, ποὺ χρειάζονται κι' αὐτὰ τὴν ἴδια προσοχή.

Ἡ κίνησις τῆς ἀνεργίας

Ἀνεφέρθησαν χθὲς ἀρμεδίως 39 προσλήψεις ἀνέργων καὶ 4 ἀπολύσεις ἐργαζομένων.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ

Τεχνολογικὴ ἐπανάστασις εἰς τὰ ἀμερικανικὰ τραῖνα

Τὰ νέα φορτηγὰ βαγόνια

ΕΙΝΑΙ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΚΑΙ ΕΛΑΦΡΟΤΕΡΑ

Β΄

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. ('Ιδ. Ὑπ.). Μολονότι εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ τυχαίου παρατηρητοῦ δὲν ὑπάρχει διαφορά, τὸ σύγχρονον ἀμερικανικὸν βαγόνι εἶναι τόσον διαφορετικὸν ἀπὸ τὸ προπολεμικὸν ὅσον καὶ ἕνα αὐτοκίνητον μοντέλλο 1964 ἀπὸ τοῦ 1930.

Τεμάχιον πρὸς τεμάχιον, λεπτομέρεια πρὸς λεπτομέρειαν τὸ βαγόνι ὑπέστη μίαν μεταμόρφωσιν καὶ ἐνῶ ἐξωτερικῶς εἶναι ὅμοιον εἶναι εἰς τὴν πραγματικότητα ἐντελῶς νέον.

Τὸ ξύλον τῆς κατασκευῆς του ἀντικατεστάθη μὲ χάλυβα καὶ ἀλουμίνιον, ἡ ἠλεκτροκόλλησις ἀντικατέστησε τὴν καρφωτὴν ἕνωσιν, χαλύβδινοι τροχοὶ ἐτοποθετήθησαν εἰς τὴν θέσιν τῶν χυτοσιδηρῶν, εἰδικὴ ἐπένδυσις εἰς τὸ κάτω μέρος τοῦ σκελετοῦ ἀπορροφᾶ τὸν θόρυβον ἀπὸ τὴν σύζευξιν τῶν δύο βαγονίων, αἱ θῦρες εἶναι μεγαλύτεραι διὰ ταχυτέραν φόρτωσιν καὶ ἐκφόρτωσιν, οἱ ἄξονες τοῦ 60% τῶν σήμερον κατασκευαζομένων βαγονίων ἔχουν τριβεῖς μὲ κυλινδρίσκους, οἱ ὁποῖοι κρατοῦν εἰς στερεὰν θέσιν τὸ φορτίον κατασκευάζονται ἀπὸ ἐλαφρότερον ἀλουμίνιον, εἰς ὡρισμένα βαγόνια χρησιμοποιοῦνται ἀλουμίνιοι συνδέσεις καὶ κινητὰ διαφράγματα ἀπὸ ἀλουμίνιον ἐξαρτώμενα ἀπὸ συρομένην δοκὸν διαχωρίζουν τὰ βαγόνια εἰς τρία τμήματα.

Γενικῶς τὸ σημερινὸν βαγόνι ἔχει κατὰ μέσον ὅρον 25% περισσότεραν ἱκανότητα φορτίου ἀπὸ τὸ προπολεμικόν. Ἡ τάσις εἶναι πρὸς ἀκόμη μεγαλύτερα βαγόνια φέροντα περισσότερον φορτίον ἀπὸ τὸ κατὰ μέσον ὅρον σημερινὸν τῶν 56 τόννων. Ἄρχισαν νὰ χρησιμοποιοῦνται ὁλοὲκ περισσότερον βαγόνια τῶν 100 τόννων καὶ μία ἑταιρία παρήγγειλε κλειστὰ βαγόνια τῶν 135 τόννων ἀπὸ ἀνοξείδωτον χάλυβα.

Τὸ σημερινὸν βαγόνι ὄχι μόνον ἀνακατεσκευάσθη ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸ ἐσωτερικόν του ἀλλὰ ἔχει ποικιλίαν σχημάτων καὶ μεγεθῶν τὰ ὁποῖα πρὸ 30ετίας οὔτε κὰν εἰς τὴν φαντασίαν ὑπῆρχον. Τὸ σημερινὸν βαγόνι κατασκευάζεται προσαρμοζόμενον πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ φορτωτοῦ.

Τὰ βαγόνια—ψυγεῖα ὄχι μόνον εἶναι κατασκευασμένα μὲ βελτιωμένον τύπου ἀπομόνωσιν ἀπὸ «φίμπεργκλας»—ἰνόδηψαλον, ἀλλὰ διαθέτουν ἐπίσης μηχανικὴν κατάψυξιν καὶ ἠλεκτρικὰ συστήματα θερμάνσεως τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ διατηρήσουν σταθερῶς οἱανδήποτε θερμοκρασίαν μεταξὺ τῶν βαθμῶν 23 ὑπὸ τὸ μηδὲν ἕως 21 ὑπέρ. ἐπὶ 17 ἡμέρας χωρὶς νὰ παραστῇ ἀνάγκη ἀνεφοδιασμοῦ εἰς καύσιμα.

Μερικὰ βαγόνια ἔχουν εἰδικὰς συσκευὰς φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως. Ἄλλα εἶναι ἐφωδιασμένα μὲ συσκευὰς ἀναρροφήσεως διὰ νὰ μειώνονται αἱ χειρωνακτικαὶ ἐργασίαι κατὰ τὴν φόρτωσιν καὶ ἐκφόρτωσιν εἰδῶν ὄχι συσκευασμένων ὅπως σῖτος κλπ. Τὰ βαγόνια «πλατφόρμες» μεταφέρουν τώρα 12—15 αὐτοκίνητα εἰς τρεῖς σειρὰς— ἡ μία ἐπὶ τῆς ἄλλης — ἀντὶ τῶν 4 μόνον τῶν παλαιῶν βαγονίων. Ἄλλαι «πλατφόρμες» εἶναι εἰδικῶς κατασκευασμέναι διὰ τὴν μεταφορὰν μεγάλων φορτηγῶν αὐτοκινήτων καὶ ρυμουλκῶν καὶ ἄλλων βαρέων ὀχημάτων.

Ἄλλα βαγόνια εἶναι τὰ μεταφέροντα δεξαμενὰς καυσίμων καὶ ἄλλων ὑγρῶν. Ἔχουν 4 δεξαμενὰς καὶ μὲ πεπιεσμένον ἀέρα καὶ σωληνώσεις ἐκφορτώνουν τὸ ἐκ 90 κυβικῶν μέτρων περιεχόμενόν των εἰς μίαν ὥραν. Μία σιδηροδρομικὴ ἑταιρία χρησιμοποιεῖ παρόμοια βαγόνια διὰ νὰ μεταφέρῃ «τσιμέντο» εἰς τὴν ρευστὴν μορφήν του ἀπὸ τὰ ἐργοστάσια παραγωγῆς του εἰς τὴν τοποθεσίαν ὅπου θὰ χρησιμοποιηθῇ.

Ἕνα ἀπὸ τὰ νεώτερα εἴδη φορτηγῶν βαγονίων εἶναι τὸ «κέλυφος ἀχιβάδας». Αὐτὸ τὸ βαγόνι — ἀξίας 18.000 δολλαρίων καὶ ἱκανότητος φορτίου 100 τόννων εἶναι διὰ τὴν μεταφορὰν συσπειρωμένου χάλυβος. Ἡ κορυφή του ἀνοίγη μηχανικῶς ὅπως ἡ ἀχιβάδα καὶ ὁ χάλυψ φορτώνεται καὶ ἐκφορτώνεται.

Τὰ κύρια ἐλαφροῦ βάρους συστατικά, κυρίως ἀπὸ ἀλουμίνιον, τὰ ὁποῖα σήμερονχρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν μείωσιν τοῦ ἀποβάρους καὶ τῶν δαπανῶν συντηρήσεως εἶναι διὰ τὴν ὀροφήν, τὰ ἄκρα τοῦ βαγονίου, θύρας, ράβδους συγκρατήσεως φορτίου, διαφράγματα καὶ ἐπενδύσεις. Ὑπάρχει βαγόνι τοῦ ὁποίου ὅλαι αἱ πλευραὶ δὲν εἶναι παρὰ θύρες μήκους 2,1 μέτρων ἀπὸ ἀλουμίνιον.

Αἱ κυριώτεραι Ἀμερικανικαὶ ἑταιρίαι τὰς ἀρχὰς τοῦ 1963 ἐκυκλοφόρησαν 1.588.000 φορτηγὰ βαγόνια παντὸς τύπου. Ἡ ἐτησία προσθήκη ἕως τὸ 1965 εἶναι 59.600 νέα βαγόνια. Ἀπὸ τὸ 1965—1970 θὰ εἶναι 35.000.

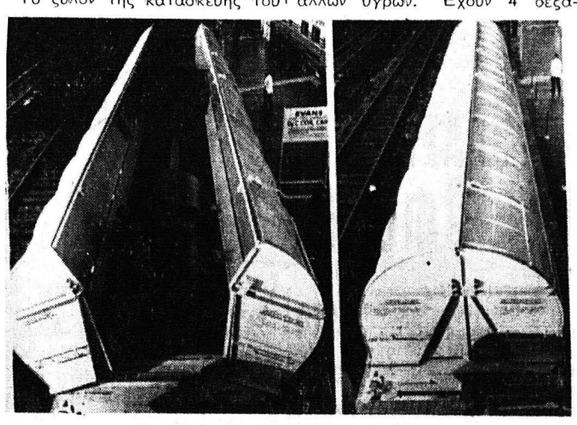

Φορτηγὸ βαγόνι τύπου ἀχιβάδα

Καθυστερεῖται ἡ ἐξάτμισις ὕδατος μὲ χημικὴν οὐσίαν

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ἐργαστηριακὰ πειράματα εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἐμφανίζουν ὅτι ἡ χρησιμοποίησις μιᾶς χημικῆς οὐσίας εἰς σκόνην ἢ ἐν διαλύσει ὑποβοηθεῖ εἰς τὴν μερικὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ προβλήματος ἐπαρκείας ὕδατος. Τοῦτο γίνεται διὰ τῆς καθυστερήσεως τῆς ἐξατμίσεως ἀπὸ πολλὰς μεγάλας ἐπιφανείας νεροῦ εἰς περιοχὰς ποὺ ὑποφέρουν ἀπὸ ἔλλειψιν ὕδατος. Ἡ ἐφεύρεσις ὀφείλεται εἰς δύο Ἀμερικανοὺς καὶ συνίσταται εἰς τὸν ψεκασμὸν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ νεροῦ μιᾶς μεμβράνης ποὺ σχηματίζεται ἀπὸ χημικὰς ἑνώσεις. Ἡ μεμβράνη αὐτὴ παρεμποδίζει τὴν ἐξάτμισιν χωρὶς νὰ πολλαπλασιάζῃ τὰ βακτήρια ἢ νὰ προξενῇ βλάβας εἰς τὰ ψάρια καὶ τὰ φυτά.

ΦΛΟΙΟΜΥΚΙΝΗ ἀντιβιοτικὸν ποὺ ὠφελεῖ τὰ φυτὰ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ἕνα σχετικῶς νέον ἀντιβιοτικόν— ἡ φλοιομυκίνη— ἔχει ἀποδειχθῆ ὅτι εἶναι πρωσταπαυτικὸν καὶ θεραπευτικὸν μέσον ἐναντίον τῶν σκωριάσεων εἰς μερικὰ φυτά. Αἱ σχετικαὶ ἔρευναι ἔγιναν ἀπὸ τὸ Ἀμερικανικὸν Ὑπουργεῖον Γεωργίας. Ἡ φλοιομυκίνη ἀνεκαλύφθη τὸ 1956 ἀπὸ Ἰάπωνας ἐπιστήμονας καὶ ἀποδείχθη ἀποτελεσματικὴ ἐναντίον ὀργανισμῶν ποὺ προκαλοῦν φυματίωσιν, τύφον, δυσεντερίαν, παράτυφον καὶ τυφοειδῆ εἰς τοὺς ἀνθρώπους κλπ. καὶ ἀνθράκια εἰς τὰ ζῶα. Ἡ χρῆσις της ἐκ μέρους τῶν ἐρευνητῶν τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας ἐναντίον τῆς σκωριάσεως ἐφηρμόσθη τὸ πρῶτον ἐπιτυχῶς εἰς τὰ ἀμπελοφάσουλα. Κατὰ τὰ πειράματα τὸ ἀντιβιοτικὸν ἐπροστάτευσε τὰ φυτὰ ἀπὸ τὴν προσβολὴν σκωριάσεως 500 φορὰς ἀποτελεσματικώτερον ἀπὸ τὰς χημικὰς οὐσίας ἢ τὰ ἀντιβιοτικὰ τὰ ὁποῖα ἐχρησιμοποιοῦντο προηγουμένως.

Ἠλεκτρονικὰ κολλάρα εἰς ἐλάφια

ΚΟΛΟΡΑΝΤΟ. «Ἠλεκτρονικὰ κολλάρα» ἔχουν φορεθῆ εἰς τὴν Ἀμερικὴν εἰς ἄγρια ἐλάφια. Τὰ κολλάρα αὐτὰ ἀποτελοῦνται ἀπὸ ραδιοδιαβιβαστὴν, κεραίαν καὶ πηγὴν ἐνεργείας εἰς τρόπον ὥστε οἱ εἰδικοὶ εἰς τὰ θέματα τῶν ἀγρίων ζώων νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐπισημαίνουν καὶ νὰ μελετοῦν τὰς κινήσεις των. Τὰ ἐλάφια συνελήφθησαν μὲ τὴν βοήθειαν ἰσχυρῶν «σφαιρῶν» ἀπὸ φάρμακα. Χάρις εἰς τὰ φάρμακα αὐτὰ τὰ ζῶα ἔμειναν ἀκίνητα εἰς 30 περίπου λεπτὰ καὶ εἰς τὸ διάστημα αὐτὸ ἐφηρμόσθησαν τὰ κολλάρα.

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΠΟΝΟΥ

Χρύσα

Η ΩΡΑΙΑ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

103ον

Στὶς δυὸ ἄκριες τοῦ φονικοῦ αὐτοῦ ἐργαλείου εἶναι δεμένες δυὸ λεπτὲς ἀλλὰ γερὲς ἀλυσίδες τὶς ὁποῖες κρατᾶει στὰ χέρια του ὁ κακοῦργος.

Καὶ ὅταν τὸ θῦμα ζυγώσει τόσο ποὺ νὰ εἶναι ἀδύνατο νὰ φύγῃ αὐτὸς πετιέται ἐμπρός του καὶ τοῦ κόβει τὸ δρόμο.

Καὶ μὲ μιᾶς τοῦ πετᾶ τὴν ψαλίδα αὐτὴ μὲ τέτοιο τρόπο ποὺ νὰ βρεθῇ κι' αὐτὴ γύρω ἀπὸ τὸ λαιμό του.

Σφίγγει τότε τὶς δυὸ ἄκριες μὲ δύναμι καὶ τὰ κοφτερὰ μαχαίρια χώνονται ἀλύπητα στὶς σάρκες τοῦ λαιμοῦ κόβοντας τον πέρα-πέρα.

Πόσο φρικαλέα, πόσο ἀποτρόπαιη εἶναι αὐτὴ ἡ σφαγή.

Τὸ κεφάλι χωρισμένο ἀπὸ τὸ σῶμα κυλιέται χάμω καὶ τὸ ἀκέφαλο πτῶμα πιά, ἀμφιταλαντεύεται γιὰ λίγο, λυγίζεται καὶ πέφτει ἐμπρός στὰ πόδια τοῦ ἐτρίου.

Μὲ αὐτὰ τὰ δυὸ ἐργαλεῖα, μὲ τέτοια σαπανικὰ καὶ θηριώδη ὅπλα βρῆκαν κάπτρο θάνατο πλῆθος ἀπὸ τοὺς Μπουρνόβα λιῶτες ποὺ πρόφταναν νὰ σωθοῦν ἀπὸ τὶς σκληρὲς λόγχες καὶ ζητῶντας φωτηρία πέσανε ἐπάνω στοὺς μανιασμένους Τούρκους κακοῦργους.

Λίγες ὧρες ὕστερα ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα τὸ φοβερὸ μακελειὸ εἶχε τελειώσει.

Οἱ περισσότεροι εἶχαν ἐξολοθρευτῆ στὴ διάρκεια τῶν λίγων αὐτῶν ὡρῶν.

Λίγοι, πολὺ λίγοι — μετρημένοι στὰ δάκτυλα— κατόρθωσαν προσωρινὰ τουλάχιστον νὰ γλυτώσουν ἀπὸ τὸ λεπίδι καὶ νὰ πάρουν τὰ βουνὰ ποὺ μόνο ἐκεῖ θαρροῦσαν πὼς ὑπῆρχε σωτηρία.

Ἐν τῷ μεταξὺ εἶχαν «βαρεθῆ» οἱ Τοῦρκοι νὰ ψάχνουν γιὰ ἀνεύρεσι σφαγίων καὶ ἐπεδόθησαν σὲ ἄλλους εἴδους κακοῦργες ἀσχολίες.

Εἶχαν φροντίσει νὰ πάρουν ἀπὸ κάθε σπίτι τὰ ὄμορφα κορίτσια, τὶς παρθένες, κάθε οἰκογενείας.

Τὶς εἶχαν κλείσει σὲ ἕνα σπίτι ποὺ τὸ φρουροῦσανε ἄγρυπνα πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς καὶ ὅταν τελειώσανε τὸ φοβερὸ ἔργο τὶς σφαγῆς τρέξανε σ' αὐτές.

Σὰν κοπάδι ζώων, τὶς φέρνανε σ' ἕνα μικρὸ δάσος ποὺ ὑπῆρχε ἔξω ἀπὸ τὸ χωριὸ καὶ ἐκεῖ ἄρχισε μιὰ φρικαλέα πράξι χίλιες φορὲς ἀγριώτερη ἀπὸ τὶς σφαγές, ἀπείρως πιὸ συχαμερὴ ἀπ' τοὺς φόνους.

Κάτω ἀπ' τὸ δέντρα, ἐνῶ ἀπὸ μακρυὰ ἔφταναν ὡς τὰ αὐτιά τους οἱ σπαραχτικὲς φωνές, οἱ γόοι, τὰ θανατερὰ μουγκρίσματα τῶν πληγωμένων ποὺ βογγοῦσαν παρατημένοι μέσ' τοὺς δρόμους, αὐτοὶ ἐβιάζαν, ἐπαιρναν μὲ τὸ πιὸ κακοῦργο τρόπο τὴν παρθενιὰ ἑκατοντάδων ὄμορφων κοριτσιῶν, τοῦ ξακουσμένου γιὰ τὰ ὄμορφα κορίτσια τοῦ Μπουρνόβα.

Τὰ δυστυχισμένα κορίτσια, ἔρμαια, στὴ διάθεσι τοῦ λυσσασμένου σκυλολογιοῦ ἀντιστέκονταν ἀπεγνωσμένα, ὑπερανθρωπα, στὶς ἐπιθέσεις των.

Ἀλλὰ μάταια!

Τί θὰ μποροῦσε νὰ συγκρατήσῃ τοὺς ἐξαλλίους ὀδελφοὺς πόθους τῶν Γιουρούκηδων; Ποιὰ ἀνθρώπινη δύναμις θὰ κατόρθωνε νὰ φοβίσῃ καὶ νὰ ἀναχαιτίσῃ τὸ ἄγριο, τὸ φρικαλέο πάθος τῶν Τούρκων;

Ἀντιστέκονταν ὅπως μποροῦσαν, μὲ τὰ χέρια, μὲ τὰ πόδια, μὲ κάθε τρόπο, ἀλλὰ μάταια.

Στὸ τέλος κατασκοτωμένες ἀπ' τὴν ἄγρια πάλη, ἀφίνονταν ἀνυπεράσπιστες, μισολιγοψυχισμένες στὶς μιαρὲς ἀγκαλιὲς τῶν Μωαμετανῶν.

Πολλὲς ἀπ' αὐτὲς προτίμησαν νὰ σκοτωθοῦν παρὰ νὰ ὑποκύψουν. Ἄλλες κατόρθωσαν νὰ σκοτώσουν τοὺς ἐκβιαστάς των καὶ ὕστερα νὰ πνιγοῦν κι' αὐτὲς μέσα στὸ ἴδιο των αἷμα, γυτυπημένες ἀπ' τὰ ἴδια των τὰ χέρια.

Ὡς τόσο γιὰ πολλὲς ὧρες ὑστερώτερα φτάνανε, ὡς τὸ